23-4-63
Nr 17
10 F WEEKBLAD - 18e JAARGANG
IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE

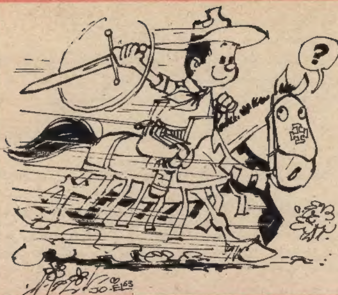
HET SUPER-BLAD VOOR DE JEUGD VAN 7 TOT 77 JAAR

Bob Binn bindt de strijd aan met

HET SPOOK

LEES PAGINA 42 EN

AIDANS 63

SINT JORIS, sterke held...

IK had al een hele poos zitten denken wat ik nu weer zou schrijven, toen mijn oog plotseling op de kalender viel. Ik zag dat 23 april de feestdag van Sint Joris is.

Sint Joris was een Romeins soldaat, die in de 3de eeuw na Christus leefde en in 303 de marteldood stierf. Hij was de patroon van de ridders en de padvinders en verkenners vereren hem als hun beschermheilige. Een goede gelegenheid om er op te wijzen dat de tegenwoordige tijd ook ridders nodig heeft ! Nee, niet van die ridders die de eed afleggen om steeds de weduwen en wezen te beschermen ! Niet meer van die mannen in zware ijzeren harnassen, die toernooien houden en veldslagen leveren !

In onze tijd zijn er ook ridders. Iedere dag kom je ze in de straten tegen, maar je kent ze niet. Ze dragen geen zwaard meer, maar een schop, een vijl of een ballpoint. Ook jij en ik kunnen, als we willen, ridder zijn. Je hoeft niet persé een wapenrusting te dragen om ridder te zijn, want er zijn altijd mensen die onze hulp nodig hebben en er zijn heel veel belangrijke zaken waar je je leven aan kunt wijden.

Kuifje

PEPER EN ZOUT

WIJ zijn er eens heel voorzichtig op uitgegaan, om te weten te komen wat onze schrijvers en tekenaars het liefst eten. En hier zijn de resultaten.

Jean Graton eet het liefst kikkerbilletjes ! Tibet is dol op allerlei sausjes. Greg heeft zich, om het zo maar eens te zeggen, « gewijd » aan de bouillabaise (vissoep). Fonske heeft een zwak voor kip met champignons. Attanasio vindt risotto à la milanaise een lekkernij en L. & F. Funcken weten eigenlijk niet wat ze het liefst hebben spaghetti met tomatensaus of spinazie. Martin is werkelijk een Lucullus, want hij houdt van allerlei geraffineerde schoteltjes. Mittéi heeft een meer democratische smaak, voor hem zijn de klassieke frites-biefstuk-sla voldoende.

★

Een aardig record ! Onze vriend Greg, die altijd voor Tibet de verhalen van Chick Bill schrijft, die zowel in KUIFJE als in ONS VOLKSKE verschijnen, heeft ontdekt, dat hij al... duizend bladzijden tekst aan de tekenaar afgeleverd heeft !
Dat is toch wel het beste bewijs, dat hij een rijke fantasie heeft !

★

GEEN TWIST VOOR OLIVER TWIST

In Warschau zijn alle exemplaren van Oliver Twist, het bekende boek van Charles Dickens, uitverkocht. Maar de jeugdige liefhebbers waren allemaal hevig teleurgesteld, toen ze merkten, dat het geen verhandeling was over de populaire twist.

★

HET WERELDRECORD PINDAROLLEN

Een student in de medicijnen aan de Zuidafrikaanse universiteit Stellenbosch, heeft een nieuw wereldrecord gevestigd. In 2 uur rolde hij een pinda 511 meter ver met zijn neus over de grond. Het oude wereldrecord stond op naam van een Fransman, die de pinda in dezelfde tijd 334 meter wegrolde

A. Babbelkous

CHLORO LEIDT DE AANVAL!

CHLORO EN ZIJN VRIENDEN IN

Chloro en Minimum gaan terug naar Notenschelp en Babbelkous wil absoluut mee...

TEKST EN TEK. VAN Macherot

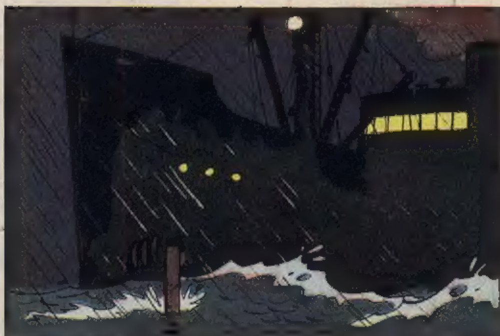

(vervolg blz. 9)

L.L.L. in DE UIL RO

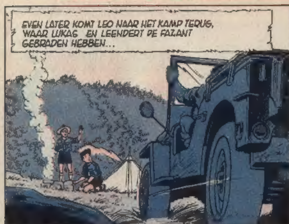

EPT 3 MAAL

TEK.: MITTEI ✱ TEKST: M. VASSEUR

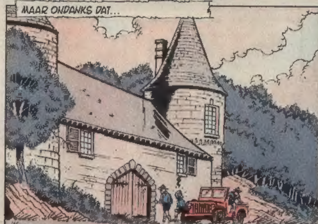
Cloodec is in een kuil gevallen. Kerchbron zegt, dat de graaf von Carnac die kuil gegraven heeft

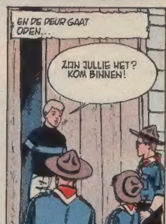

WORDT VOORTGEZET

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

Kees Klaas

Kees en Klaas willen hun pinguïn weer en doen een

en ALFRED

door GREG.
Creatie ALAIN SAINT OGAN

nde ontdekking in het warenhuis Zonderprijs.

SPEEL MET ONS MEE!

KIJK UIT JE DOPPEN, VRIEND!

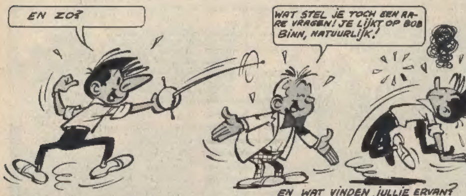

1

3 PUNTEN

2

5 PUNTEN

HET SCHIMMENSPEL, BESTE LEZERS, IS DE KUNST OM MET JE HANDEN SCHADUWEN TE VORMEN. HIER ZIE JE EEN PAAR VAN DIE SCHADUWEN! DOOR WELKE HANDEN WORDEN DEZE SCHADUWEN GEVORMD?

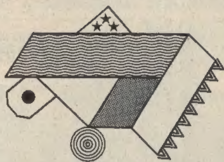

3

7 PUNTEN

KIJK EEN MINUUT LANG GOED NAAR DEZE TEKENING. STOP ZE DAN WEG EN TEKEN ZE UIT JE HOOFD NA. IEDER GOED FIGUUR VAN DE ZEVEN, LEVERT JE EEN PUNT OP.

4

5 PUNTEN

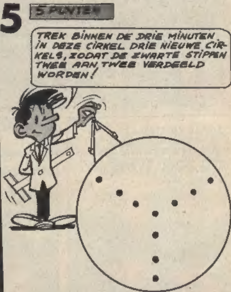
BEKIJK DEZE ONAFGEMAAKTE SCHETSEN VAN BEROEMDE HELDEN UIT TEKENFILMS GOED! HERKEN JE ZE BINNEN DE MINUUT?

5

5 PUNTEN

TREK BINNEN DE DRIE MINUTEN IN DEZE CIRKEL DRIE NIEUWE CIRKELS, ZODAT DE ZWARTE STIPPEN TWEE AAN TWEE VERDEELD WORDEN!

WAT DE UITSLAG BETREFT:

ALS JE TUSSEN DE 20 EN DE 25 PUNTEN HEBT, BEN JE EEN UITSTEKEND WAARNEM
TUSSEN 15 EN 19 PUNTEN: MIDDELMATIG
TUSSEN 10 EN 14 PUNTEN: JE BENT WEL VAAK VERSTROOID HOOR!
MINDER DAN 10 PUNTEN: JE BENT ZO VERSTROOID ALS PROFESSOR ZONNEBLOEM.

Oplossingen pagina 45

CHLORO LEIDT DE AANVAL!

CHLORO EN ZIJN VRIENDEN IN

(Vervolg van blz 3)

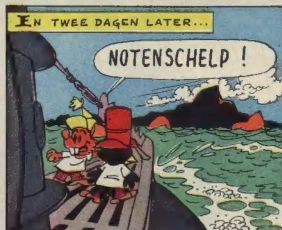
TEKST EN TEK. VAN R. Macherot

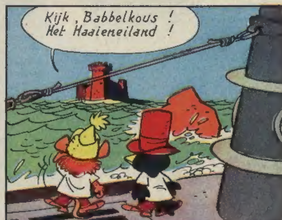

WORDT VOORTGEZET

Dino Attanasio en enkele van zijn latex-poppetjes: Tinneke, Spaghetti, Prosjoetto, Ton en Felix.

WELKOM SPAGHETTI TON en TINNEKE

EN

— Dino Attanasio! Er zit muziek in die naam. Italiaanse muziek zou ik zeggen?

— Ja, ik ben Italiaan net als Spaghetti! Ik werd geboren te Milaan in 1925.

— Vertel me eens wat over je jeugdjaren te Milaan. Wat deed je er en hoe ben je tekenaar geworden?

— Ik was doodgewoon dol op tekenen. Ik heb altijd getekend, van in mijn prille kinderjaren. Ik ben naar school gegaan zoals alle kinderen en daarna heb ik les gevolgd aan een tekenacademie.

— En dan heb je de hand aan het werk geslagen?

— Ja, ik had het geluk spoedig werk te vinden. Voor een Italiaanse firma heb ik enkele korte reclamefilms gemaakt.

— En wanneer ben je naar België gekomen?

— Pas na de tweede wereldoorlog ben ik naar België gekomen. Ik was toen 22 jaar. Ik heb werk gevonden in een publiciteitsfirma die ook reclamefilms maakte. In twee jaar tijd heb ik een twintigtal korte tekenfilmpjes gemaakt. Pas na dat experiment heb ik me toegelegd op de tekenstrip en om een goed verhaal in elkaar te timmeren was het, naar mijn mening, noodzakelijk eerst flinke helden te creëren.

— En toen werd Spaghetti geboren?

— Nog niet onmiddellijk. Ik heb in België kennis gemaakt met een heleboel andere goede tekenaars en langzamerhand rijpte de figuur van Spaghetti.

— Je bent dus wel degelijk de geestelijke vader van Spaghetti?

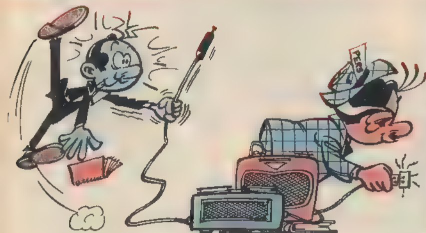
— Ja, ik heb Spaghetti ontworpen. Het is pas veel later dat ik me tot de puike scenarist René Goscinny heb gewend om verhalen te fantaseren die Spaghetti op het lijf geschreven staan!

— Herken je jezelf in Spaghetti?

Wanneer de tekenaar een ogenblikje tijd heeft speelt hij met zijn beide schattige kinderen.

Onze vriend Attanasio uiterst rechts in de rol van Napoleon-Bonaparte. Je ziet, hij lijkt sprekend op de kleine korporaal die keizer werd.

De poppenkast Peruchet uit Brussel heeft tussen haar vele poppen ook Spaghetti. Attanasio en Spaghetti drukken elkaar de hand.

— En of! Spaghetti, dat ben ik! Vanzelfsprekend is het een karikatuur.

— Vind je dat wel altijd leuk te spotten met een Italiaan of de Italianen in de maling te nemen?

— Ja, hoor! Lachen om zichzelf, spotten met zijn eigen gebreken en de gebreken van zijn landgenoten, dàt is pas humor!

— Daarmee zijn wij het volkomen eens! Maar nu zouden wij graag weten of de tekst die Goscinny schrijft je altijd bevalt?

— Ja, Goscinny kent die Spaghetti door en door. Wij werken reeds meer dan zes jaar samen en het gaat opperbest.

— Is er, bij de vele Spaghetti-verhalen die je reeds getekend hebt, één waarvan je bijzonder veel houdt?

— Neen, ik heb ze allemaal met evenveel plezier getekend en mag ze allemaal even graag.

— Wij mogen ons niet tot Spaghetti beperken, want je tekent ook Ton en Tinneke. Was het niet erg moeilijk dat grappig paar te tekenen, vermits je Ton en Tinneke niet zelf hebt ontworpen?

— In het begin was het inderdaad vrij moeilijk. Gelukkig heeft Franquin, die Ton en Tinneke creëerde, me met raad en daad bijgestaan.

— Franquin heeft dus zijn mening gezegd over je eerste tekeningen en je ook raad gegeven?

— Maandenlang heeft Franquin zich de moeite getroost om me uit te leggen waarom hij Ton en Tinneke had ontworpen en wat precies hij van die leuke en sympathieke helden verwachtte. Hij gaf me nuttige wenken. Ik heb zijn raad steeds opgevolgd en een heleboel tekeningen heb ik meer dan eens overgedaan. Dat is nu precies vier jaar geleden. Sedertdien heb ik zonder onderbreking iedere week een nieuw avontuur van Ton en Tinneke getekend.

o Attanasio !

KOM MEE NAAR PAGINA 29

DE KONING VAN DE MILITAIRE MARS

John-Philip SOUSA (1)

IN 1860, IN EEN BUITENWIJK VAN WASHINGTON, VERENIGDE STATEN

(1) SOUSA (SUPER OMNIA USA) IS EEN PSEUDONIEM VOOR JOHN PHILIP OCHS.

ZEG TEGEN DE DIRECTEUR, DAT PAPA NIET KOMEN KAN, WANT DAT HIJ MET EEN GRIEP IN BED LIGT. ZEG DAT HET HEM SPIJT, MAAR DAT HIJ ONMOGELIJK VANAVOND KAN KOMEN SPELEN !

EEN HALF UUR LATER...

DAT IS HEEL VERVELEND !

MIJN TWEEDE VIOLIST IS OOK AL ZIEK !

MIJNHEER, MISSCHIEN KAN IK WEL...

DAT IS NATUURLIJK BELACHELIJK ! MAAR ALS U DE VERANTWOORDELIJKHEID OP U NEEMT...

NATUURLIJK ! MISSCHIEN VINDEN DE KLANTEN HET ZELFS WEL LEUK !

DIE JONGEN SPEELT VERBAZEND GOED !

JAAR LATER MAAKT DE BEROEM
QUES OFFENBACH EEN TOURNÉE
DE VERENIGDE STATEN

VANAVOND CONCERT ONDER LEIDING VAN JACQUES OFFENBACH

MIJN BESTE JOHN, DIT IS WAT JE NOEMT EEN BUITENKANSJE !

JA VOOR EEN DAG OF VEERTIEN HEBBEN WE TENMINSTE WERK !

DAT IS EEN LEUK OPGEWEKT STUKJE WAT JE DAAR SPEELT, JONGEMAN ! VAN WIE IS DAT ?

HET IS ZO MAAR EEN EIGEN VERZINSELTJE !

JONGEMAN, DAT IS EEN FANTASTISCH MOTIEF. DAAR KUN JE IETS GOEDS VAN MAKEN ! EN IK MOET ME AL HEEL STERK VERGISSEN, ALS JIJ GEEN GROOT COMPONIST WORDT !

2

MAAR IN HET LEVEN IS TALENT ALLÉÉN NIET GENOEG JE MOET OOK NOG EEN KANS KRIJGEN...

BLOCH & LEV
MUSICAL
EDITOR

HET SPIJT ME, MAAR OP HET OGENBLIK ZIJN WALSEN DE GROTE MODE! DE MENSEN HOUDEN NIET VAN DAT KOPERGESCHETTER!

EEN PAAR MAANDEN LATER...
DAT IS EEN IDEE, DAAR HEB IK TENMINSTE IETS TE ETEN...
JONGE
MANNEN
KOM BIJ DE
MARINE

JOHN GAAT DAAROM BIJ DE MARINE.

OP EEN DAG MOETEN ZE EEN LANGE TOCHT OVER LAND MAKEN...

ZE KUNNEN NIET MEER!
HALT!

WE BEREIKEN HET HOOFDKWARTIER VANDAAG NOOIT MEER!

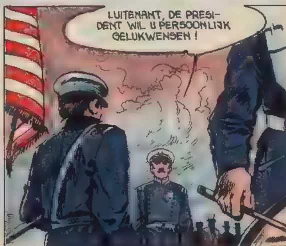

LUITENANT, IK HEB EEN TROMPET IN MIJN RUGZAK. ALS IK NU EENS WAT MARSMUZIEK BLAAS, MISSCHIEN GEEFT DAT DE JONGENS MOED...

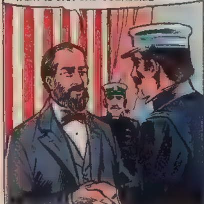

EN EEN UUR LATER...
HET GAAT FANTASTISCH ! WE ZIJN EEN UUR VOOR OP HET TIJDSCHEMA !

VERTEL ME EENS, DIE MARS HEBBEN WE NOG NOOIT GEHOORD ! VAN WIE IS DIE ?
DIE HEB IK ZELF GEMAAKT, ADMIRAAL !

COMPONEERT U ? EN U BENT MAAR MATROOS 2e KLAS ?
WE MOETEN ZIEN, DAT WE DIE JONGEMAN IN HET ORKEST VAN DE NAVY KRIJGEN !

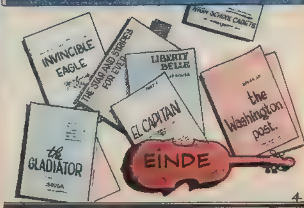

IN 1880 WERD SOUSA DIRIGENT
DE EERSTE MILITAIRE KAPEL VAN
VERENIGDE STATEN.

LUITENANT, DE PRESIDENT WIL U PERSOONLIJK GELUKWENSEN !

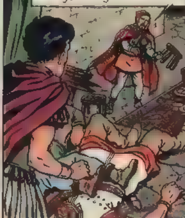

GEFELICITEERD ! WEET U DAT UW "WASHINGTON POST" NOG MEER IN TREK IS DAN ONS VOLKSLIED !

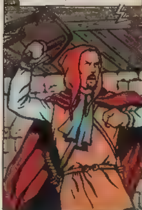

DE DIENST EN
MAKEN.

EN IN 1918 DEFILEERDEN DE ZEGEVIERENDE TROEPEN OP DE TONEN VAN "THE STARS AND STRIPES FOR EVER" DOOR NEW YORK.

ZIJN DE
"DE KONING VAN DE MILITAIRE MARS" NOG
HIGH SCHOOL CADETS
INVINCIBLE EAGLE
THE STAR AND STRIPES FOR EVER
LIBERTY BELLE
SOUSA
EL CAPITAN
the Washington post.
the GLADIATOR
SOUSA
EINDE

Maar op het ogenblik dat Kilderik Alex naar beneden n de zaal w l werpen

stort hy zelf neer en sleept Alex mee in zyn val
PORIUS!
Ja, Garofula' t Was een voorgevoel dat my hierheen dreef en ik zie dat ik nog net op tjd ben gekomen

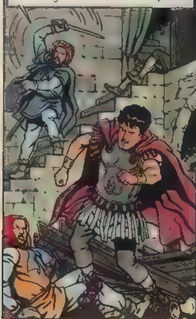

Raak Alex niet aan of ik sla dit bankje op je hoofd stuk!
Verrader! Jullie zyn allemaal verraders! Maar jullie krijgen het zwaard van Brennus niet!

Jy krygt het ook n et, Garofula!
Vanik! Maar Neen

In de grote zaal, waar reeds een heleboel krygers gesneuveld zyn, staan er nog enkele ongedeerd.
ALEX! Waar is A ex?
't Is goed afgelopen! Hy heeft niets dank zy de man die dat bankje zo puik heeft gegooid!
PAS OP!

Maar je zal niet ver lopen!

By alle duivels! Dat is mis!

Garofula kykt niet meer om Hy loopt hals over kop de trap af die naar het groot plein leidt en...

Eens beneden ..
TE WAPEN! TE WAPEN!

LEGIOENEN

DOOR JACQUES MARTIN

In de grote feestzaal van Burgerok vechten Galliërs en Germanen met elkaar. Het leven van Alex is in gevaar.

WORDT VOORTGEZET

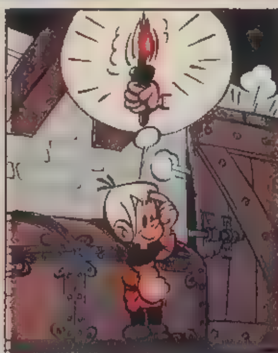
DE GOU

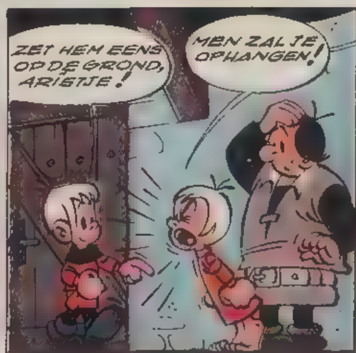

IN NAAM VAN DE KONING, BLIJF STAAN!

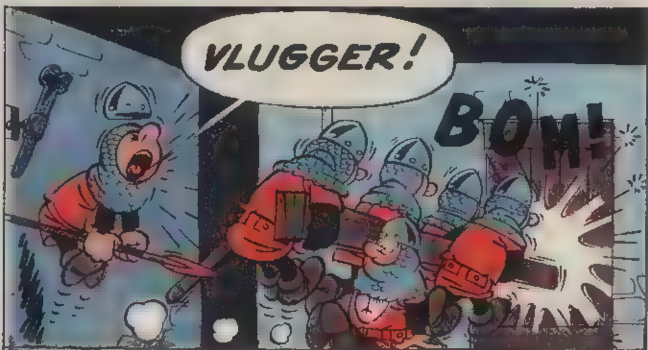

BEUK DIE DEUR IN!

WIJ ZIJN VERLOREN, TENZIJ...
BOM
BOM
BOM

AAN DE VOET VAN DE TOREN STAAT ER EEN WAGEN VOL HOOI. DAT KAN ONS REDDEN, MAAR DIE KLEINE HERTOG ZAL WEL NOOIT WILLEN SPRINGEN!

ZET HEM EENS OP DE GROND, ARIETJE!
MEN ZAL JE OPHANGEN!

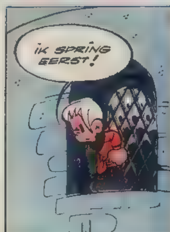

VLUGGER!
BOM!

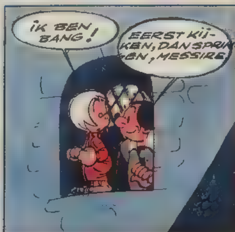

KIJK ME RECHT IN DE OGEN EN HERHAAL WAT IK ZEG: IK ZAL ALLES DOEN WAT JE WENST. HERHAAL DAT!
IK ZAL ALLES DOEN WAT JE WENST! IK MAG JE GRAAG!

OO!
NET WAT IK DACHT! DAT KIND STAAT ONDER HYPNOSE!

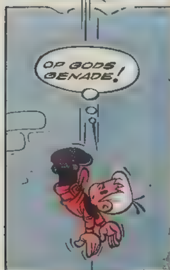

PIETERTJE, IK HEB EEN IDEE! ER STAAT EEN HOOIWAGEN BENEDEN... WIJ ZOUDEN ER KUNNEN INSPRINGEN...
GRR!

DEN SLEUTEL

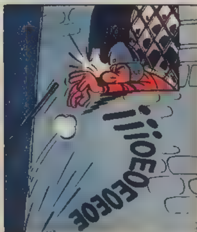

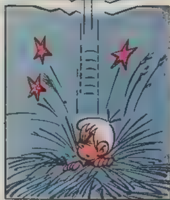

WORDT VOORTGEZET

EN DIE MORGEN...

Blijf waar je bent, Esteban !

DIE Genuees is knettergek ! Nooit, nooit zullen wij Spanje weerzien !

De matrozen praatten even gedempt met elkaar. Het flauwe schijnsel van een lantaarn wierp een bleke klaarte op de gezichten van die ruige harde kerels en het was duidelijk dat zij worstelden met een haast bovenmenselijke angst.

— Bedaar, Esteban ! De admiraal weet toch wat hij doet !

De man die eerst had gesproken bulderde van het lachen. Iedereen te Palos kende zijn spierkracht en ook zijn brutaliteit. Hij had zich op de Santa-Maria laten aanmonsteren om aan de gevangenis te ontsnappen. In zijn breed gelaat omkranst door een wilde baard schitterden twee wrede oogjes. Met heel zijn gewicht leunde hij op de tafel en antwoordde :

— Die Genuees is geen échte zeeman ! Hij is een hofjonker, een avonturier ! Ginds over de wierzee, waarin wij ons thans bevinden, is er geen land ! Wij zullen allemaal omkomen van honger en dorst en onze lijken zullen op het dek van het schip blijven liggen en uitdrogen in de zon. Wij moeten ons meester maken van het schip en onmiddellijk terug naar Palos stevenen... Daar is onze enige kans op redding !

Enkele matrozen waren het daarmee eens, maar toen zei de oude Alonzo :

— Wij zullen allemaal opgeknoopt worden !

In een hoekje zat Antonio, het scheepsmaatje van de Santa-Maria. Hij bekeek die ruwe zeebonken, die de grootste misdaad die men op zee kan bedrijven, aan het voorbereiden waren : muiterij ! De matrozen hadden geen vertrouwen meer in hun kapitein, zij meenden dat Christoforus Columbus slechts een dromer en ook een misdadiger was, omdat hij hun had meegesleept op dit grote avontuur. Antonio was veertien jaar. Hij was nooit naar school geweest. Hij werd geboren in de haven en was een zoon en kleinzoon van een visser. Hij geloofde aan de woorden van de Italiaan en hij was er van overtuigd dat Columbus een nieuwe weg naar Indië zou vinden. Toen hij met zijn kleine plunjezak aan boord van de Santa-Maria was gestapt, had hij de indruk dat hij vertrok voor een groot en fantastisch avontuur. Hij zat daar in zijn hoekje en herinnerde zich het vertrek uit de haven op 3 augustus 1492. Er stonden veel mensen op de kade. Ze wuifden met hun mutsen en maakten het kruisteken terwijl de drie karvelen afvoeren. Het roer van de Pinta was tweemaal gebroken en men had moeten kielhalen. Ze hadden de oude zeilen door nieuwe moeten vervangen en op zekere dag hadden zij de kusten van de Canarische eilanden ver achter zich gelaten zoals tevoren de kust van Spanje. En aan de horizon was er geen land meer te zien geweest. Iedere morgen en iedere avond bracht een nieuwe teleurstelling. Op een zeker ogenblik meende men in de verte land te bespeuren en gans de nacht zeilden de karvelen recht naar het zuiden toe, maar toen de morgen weer in de lucht hing, moest iedereen toegeven dat er wijd en zijd geen land te bespeuren was en dat, hetgeen zij voor land hadden aanzien, waarschijnlijk slechts een wolkenbank was geweest.

En nu, in de nacht van 11 oktober 1492, bereidde de bemanning de muiterij voor. De avond tevoren, toen de laatste woorden van het Salve Regina wegstierven, had Christoforus Columbus, groot admiraal der zeeën en onderkoning van Indië, de hand opgestoken om stilte te eisen.

— Zeelui ! De zee heeft stukjes hout en riet in onze richting gestuwd en dat betekent dat wij weldra land zullen zien ! Zeer spoedig zijn wij aan het doel van onze reis... Iedereen moet op zijn post blijven en onafgebroken naar de horizon staren. In naam van zijne zeer katholieke majesteit de koning van Spanje, beloof ik een jaarrente van tien duizend maravedis aan degene die het éérst land zal ontdekken !

De mannen waren blij en opgeruimd geweest en zij hadden de ganse nacht gewaakt in de hoop het beloofde land te zien opduiken, maar nu het morgen werd was de zee nog altijd leeg...

Antonio dacht aan dat alles en hij vermoedde dat ook de admiraal niet sliep. Hij verwachtte zeer zeker dat zijn droom zou werkelijkheid worden en dat er eindelijk land zou opduiken. Voor hem zou dat het einde betekenen van een lange strijd en een vergoeding voor al het onrecht dat men hem had aangedaan. Indien ik niets doe, dacht Antonio, zal de admiraal niet lang meer leven, want enkele van die ruwe zeebonken zijn tot alles in staat !

Daar hoorde hij de dreunende stem van Esteban opnieuw :

— Met tien man zal ik de officieren overmeesteren. De anderen bekommeren zich om de matrozen die gek genoeg zijn trouw te blijven aan de bedrieger ! De bemanning van de Pinta, die voor ons uitvaart, zal zich wel stil houden en wanneer zij begrijpt wat er hier is gebeurd, zal zij hetzelfde doen ! Aan boord van de Niña heb ik vrienden, zeer goede vrienden...

En Esteban vertrok zijn gelaat tot een glimlach, een glimlach die veeleer een grimas geleek.

— Laat ons toch nog even nadenken, zei Alonzo. Zonder officieren zijn wij verloren en indien wij de kust van Spanje ooit bereiken, dan worden wij opgehangen !

— Goed, dan gaan wij niet naar Spanje. Overal ligt er goud voor zeelui die niet bang zijn ! antwoordde Esteban die wel voelde dat niet iedereen mee wilde doen aan dat gevaarlijk spel. Lafaards ! schreeuwde hij. Waarop wachten jullie nog ? Kom op !

Kom mee naar pagina 24

Een verhaal door J. Acar
Illustratie : W. Vance

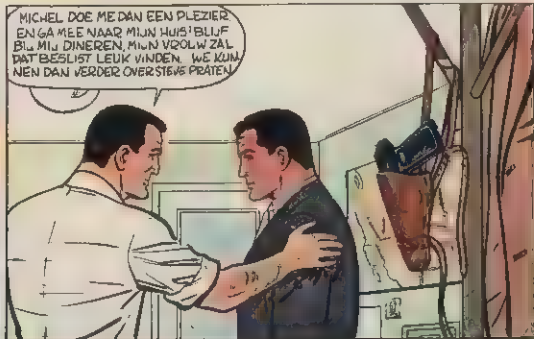

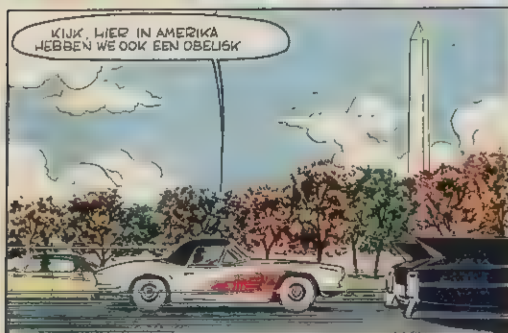
de terugkeer van

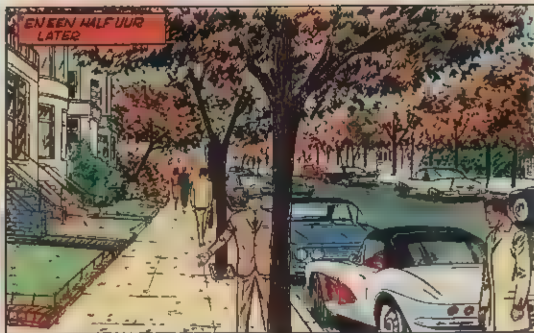
Michel Vaillant spoort zijn vriend Stev

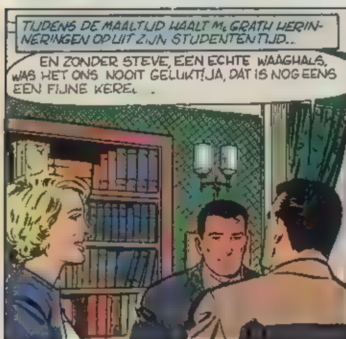

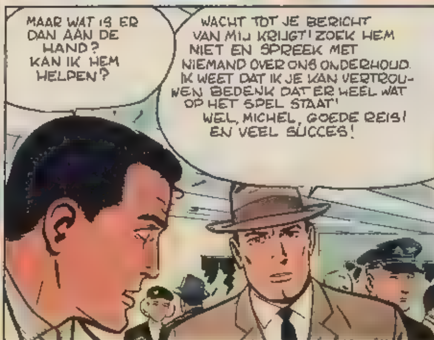

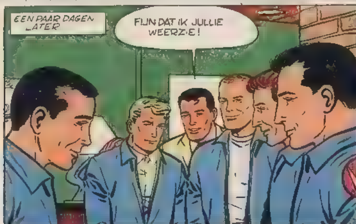

STEVE WARSON

'arson op Hij hoopt dat een vriend van Steve, die voor de F.B.I. werkt, hem kan helpen

WORDT VOORTGEZET

EN DIE MORGEN...

Vervolg van blz. 21.

De matrozen kwamen overeind en Pedro wou reeds naar de kajuit van de admiraal toegaan, toen Antonio hem bliksemsnel het mes uit de brede gordel rukte.

— Achteruit of ik sla je de schedel in !

Esteban had de zware vuisten in de heupen gezet. Hij wierp het hoofd achterover en barstte in een ruwe lach uit.

— Bekijk me dat ventje ! riep hij.

Hij kwam een stap vooruit, maar het scheepsmaatje ging in de houding staan, het mes vast in de hand geklemd.

— Blijf waar je bent, Esteban !

De ruwe zeeman bleef staan, ging een stap achteruit en dan, zonder dat iemand het kon voorzien, sprong hij vooruit, gooide Antonio om en ze rolden alle twee over de planken. De krachten waren te ongelijk. Esteban was veel groter en zwaarder en bovendien had hij reeds meer gevechtpartijen achter de rug. De jonge Antonio vreesde dat hij onder het zwaar gewicht van de man zou stikken, maar eensklaps werd hij hoog opgetild door Esteban die zei :

— Wel, jongeman, nu is het spelletje uit !

En hij liet de knaap eensklaps vallen, zodat hij met een smak tegen de wand van de kajuit terecht kwam.

— Ik geef je de tijd voor een schietgebedje, dan is het met je gedaan !

— Je mag dat kind niet doden ! zei Alonzo.

— Antonio is een verrader !

— Neen, dat kan je niet doen !

Met een vuistslag velde Esteban de oude Alonzo. De ruwheid en de kracht van de nieuwe aanvoerder maakten de matrozen ongerust. Esteban voelde dat zij hem niet meer zo goed gezind waren en daarom bulderde hij :

— De eerste die thans wijkt, krijgt met mij te doen !

Dan keerde hij zich weer naar de arme Antonio en hief zijn mes op. Verder kwam hij niet. Een hoofd verscheen in het luikgat en een man riep .

— Land ! Land !

Een ogenblik lang was iedereen de kluts kwijt. Niemand begreep het goed, maar dan holde iedereen naar het dek toe. Het was nog donker, alle ogen staarden in de duisternis. Alonzo stak de arm uit en zei :

— Ginds ! Land ! Land !

En toen waren alle veten vergeten. De zeelui vielen op de knieën en dankten God.

* * *

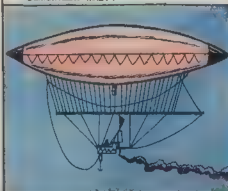
Op 12 oktober 1492 roeide Antonio, het scheepsmaatje van de Santa-Maria, zoon en kleinzoon van een visser, naar het land toe waarvan hij zo lang had gedroomd en hij dacht dat het ook een beetje aan hem te danken was, dat ze daar nu waren en het ergste niet was gebeurd.

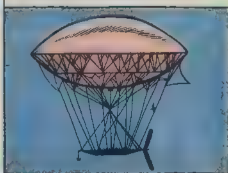
De admiraal liep met grote stappen naar het strand. In de rechterhand droeg hij de standaard van Castilië en de kleine Antonio dacht : « Indien ik het geluk heb oud te worden, dan zal ik mijn kleinkinderen kunnen vertellen hoe wij op een vroege morgen op het strand stonden van een onbekende wereld. »

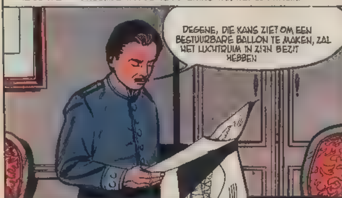
EINDE

TOEN DE BALLON UITGEVONDEN WAS, HEEFT MEN VAN ALLES GEPROBEERD OM DEZE GEVAARTES BESTUURBAAR TE MAKEN DOOR MIDDEL VAN MOTOREN, SCHROEVEN EN ROEREN, WANT TOT DAN TOE HING ALLES AF VAN DE WIND

Het luchtschip van Graaf von Zeppelin

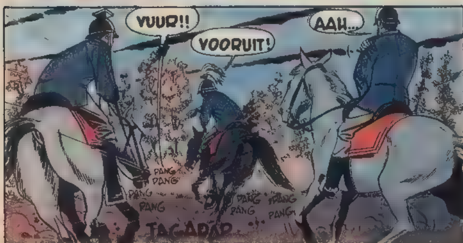

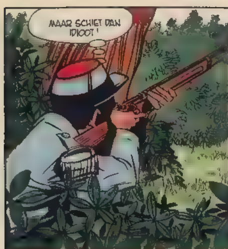

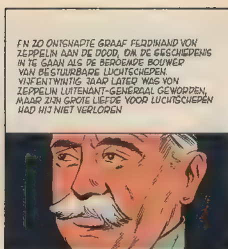

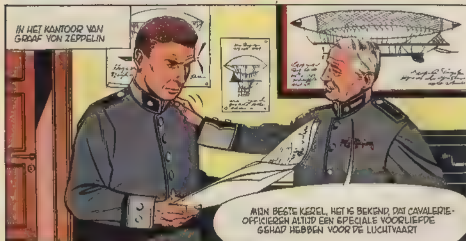

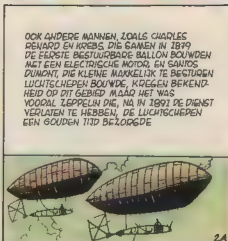

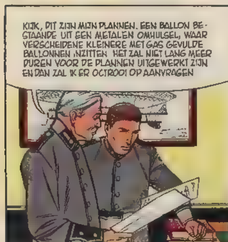

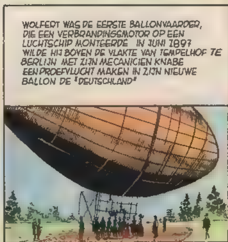

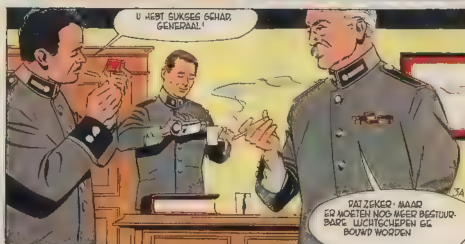

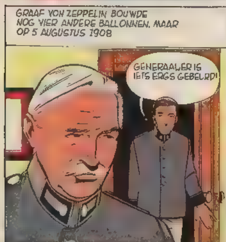
NEEM DEZE VIER PAGINA'S UIT KUIFJE. Z

MAAR GRAAF VON ZEPPELIN GING DOOR MET ZIJN ONDERZOEKINGEN
JA INDERDAAD, HET IS EEN ENORM GEVAL 128 M LANG MET EEN INHOUD VAN 11.400 M3 VERDER 17 BALLONNEN IN EEN ALUMINIUM OMHULSEL EN 2 MOTOREN VAN 11 PK GELOOF ME, DE STIJVE BALLON GAAT EEN GROTE TOEKOMST TEGEMOET
EN DENKT U DAT ZO'N GEVAL VLIEGT?

DAAR KUNT U ZEKER VAN ZIJN!

EN OP 3 JULI 1901 STEEG DE EERSTE ZEPPELIN IN FRIEDRICHSHAFEN OP VAN DE OEVERS VAN HET MEER VAN KONSTANZ
HIJ STIJGT, HIJ CIRKELT BOVEN HET MEER DE PROEFVLUCHT IS GESLAAGD!

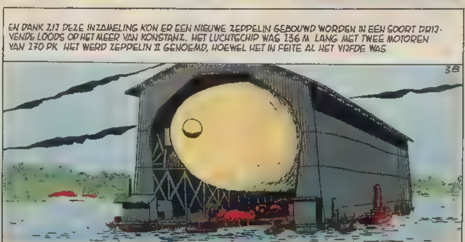

U HEBT SUKSES GEHAD, GENERAAL!
3A
DAT ZEKER. MAAR ER MOETEN NOG MEER BESTUURBARE LUCHTSCHEPEN GEBOUWD WORDEN

GRAAF VON ZEPPELIN BOUWDE NOG VIER ANDERE BALLONNEN. MAAR OP 5 AUGUSTUS 1908
GENERAAL ER IS IETS ERGS GEBEURD!

BALLON 4 IS IN BRAND GEVLOGEN EN NAAR BENEDEN GESTORT BIJ ECHTERDINGEN. DE OORZAAK IS NIET BEKEND!

IEDEREEN WAS ERVAN ONDER DE INDRUK .
ER IS NIETS MEER VAN DIE ZEPPELIN OVER

EN IEDEREEN WILDE GRAAF VON ZEPPELIN HELPEN
HEREN, IK WILDE U EEN VOORSTEL DOEN ALS WE NU EENS IN HET HELE LAND EEN INZAMELING HOUDEN OPDAT GRAAF VON ZEPPELIN MET ZIJN PROEFNEMINGEN DOOR KAN GAAN!
HEEL GOED IDEE!
UITSTEKEND!

EN DANK ZIJ DEZE INZAMELING KON ER EEN NIEUWE ZEPPELIN GEBOUWD WORDEN IN EEN SOORT DRIJVENDE LOODS OP HET MEER VAN KONSTANZ. HET LUCHTSCHIP WAS 136 M LANG MET TWEE MOTOREN VAN 170 PK HET WERD ZEPPELIN II GENOEMD, HOEWEL HET IN FEITE AL HET VIJFDE WAS
3B

OP 29 AUGUSTUS 1909 STEEG NOG EEN ZESDE LUCHTSCHIP UIT FRIEDRICHSHAFEN OP. GRAAF ZEPPELIN WAS ZELF OOK AAN BOORD EN BEGAF ZICH NAAR BERLIJN, WAAR HIJ DOOR DE KEIZER EN DE KEIZERIN ONT VANGEN ZOU WORDEN

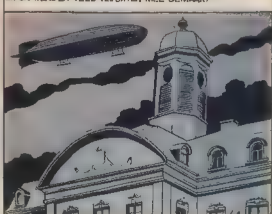

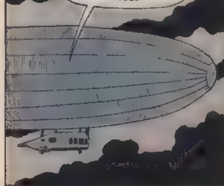

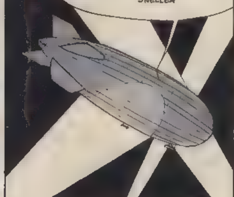

ZEPPELIN KON NU ONGE-STOORD WERKEN EN STEEDS GROTERE EN STERKERE LUCHTSCHEPEN BOUWEN EN IN 1910 BOUWDE HIJ HET EERSTE LUCHTSCHIP DE "DEUTSCHLAND" VOOR TOE RISME. TUSSEN 1900 EN 1914 BOUWDE HIJ IN TOTAAL 25 ZEPPELINS VOOR BURGER- OF MILITAIRE DOELEINDEN. MET DE "LZ 24" WERD ZELFS EEN RECORD BE-HAALD. HET SCHIP BLEEF 34 UUR EN 59 MINUTEN IN DE LUCHT

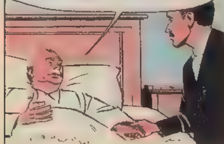

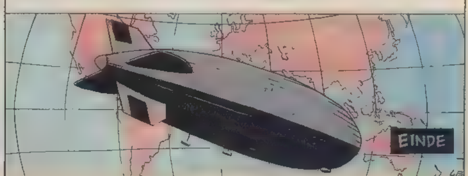

TOEN GRAAF VON ZEPPELIN IN 1917 STIERF, WAS HIJ VAN DEZE ONDERGANG GETUIGE

TOCH IS HET NIET BELANGRIJK. IK BEN ER NOG STEEDS VAN OVERTUIGD, DAT DEZE TUIGEN, WAAR IK MIJN HELE LEVEN AAN GEWERKT HEB, EEN GROTE TOEKOMST TEGEMOET GAAN

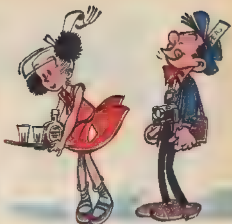
HIJ VERGISTE ZICH. WEL ZOUDEN DE ZEPPELINS NOG GROTE SUKSESSEN BEHALEN. HEEL BEROEMD WERD DE "GRAAF ZEPPELIN" 236 M LANG, MET 5 MOTOREN DIE EEN SNELHEID VAN 125 KM PER UUR KON BEREIKEN. DIT LUCHTSCHIP MAAKTE IN 1928 EEN REIS OM DE WERELD EN LEGDE VERDER IN DIENST VAN DE ZUID-AMERIKAANSE LUCHTVAARTMAATSCHAPPIJ 386.000 KM. AF VOOR HIJ UIT DE ROULATIE GENOMEN WERD. TOCH HEEFT HET VLIEGTUIG HET LAATSTE WOORD

Volgende week : WILLIAM WALLACE

WELKOM

Dino Attanasio !

VERVOLG VAN PAGINA 11

... tekenaar gekiekt in zijn atelier waar hij ... dere dag werkt. Rechts zie je de rug van ... jn helper. Aan de muur de grappige held Spaghetti.

... hele familie gezellig bij elkaar en de hond ... ocht vanzelfsprekend niet ontbreken. Aan de muur een zelfportret van Attanasio.

... Spaghetti-fans laten niet af en telkens weer ... oet Dino Attanasio zijn albums dedicaceren.

— Is het niet ontzettend moeilijk iedere week een nieuwe grap te verzinnen? Bezorgt je dat geen slapeloze nachten? Of, krijg je misschien de hulp van gagmen?

— In het begin heb ik alle gags zelf gevonden. Nadien bezorgde me dat inderdaad veel slapeloze nachten en heb ik een beroep gedaan op Greg, Meys en andere knappe gagmen. Ik ben hen zeer dankbaar voor hun hulp!

— Heb je, naast humoristische tekeningen, ook wel eens realistische verhalen getekend?

— Ja, ik heb ook realistische verhalen getekend. Voor een tekenaar is het prettig zowel het ene als het andere genre te beoefenen. Niets is aangenamer een realistische figuur te scheppen en tot leven te brengen nadat je een humoristisch personage op het toneel hebt gebracht! Ik heb diverse realistische figuren ontworpen die ook hun weg hebben gemaakt!

— En als je nu tussen de vele helden die je hebt ontworpen zoudt moeten kiezen, d.w.z. wanneer je er nog slechts één enkele zoudt mogen behouden, welke zou je dan kiezen?

— Waarschijnlijk wel Spaghetti!

— Dus afwisselend een realistisch en een humoristisch verhaal tekenen bevalt je?

— Ja, maar daar ik niet altijd de gelegenheid heb een realistisch verhaal te tekenen, schilder ik.

— Ik heb inderdaad enkele zelfportretten van je gezien. Ze lijken me interessant. Men heeft me verteld dat je ook wel eens filmacteur bent geweest. Is dat juist?

— Ja en neen. Ik heb wat geliefhebberd! Op een dag heeft een vriend me gevraagd Napoleon uit te beelden, waarschijnlijk omdat ik wel enige gelijkenis heb met de kleine Corsikaan met het zwarte, glad gestreken haar. Ik heb dan gespeeld in twee korte kleurenfilms. Je mag daar echter niet veel belang aan hechten! Zoals ik zei was het pure liefhebberij. Het moet nu zo wat vier of vijf jaar geleden zijn.

— Goed, de film is dus een hobby of een ontspanning. Indien wij ons niet vergissen hecht je meer belang aan de schilderkunst?

— Ja, indien ik de tijd had zou ik veel meer schilderen!

— Je schildert vooral zelfportretten. Waarom?

— Men heeft niet altijd de gelegenheid een model te laten poseren en is het niet zo dat men zichzelf toch nog altijd het best kent?

— Heb je buiten tekenen, schilderen en de film nog andere activiteiten?

— Er zijn een heleboel dingen die ik graag zou doen. Ik zou tweehonderd jaar moeten kunnen leven om al mijn plannen te verwezenlijken!

— Ga je er wel eens uit? Neem je vakantie?

— De waarheid is dat mijn vrouw me verplicht vakantie te nemen... En er zijn ook de kinderen! Ik ga liefst naar het zuiden toe om van de zon te kunnen genieten. Ik hou ook veel van de Alpen

— Dino Attanasio, ik veronderstel dat je af en toe ook eens naar je vaderland gaat?

— Ja, ik ga vaak naar Italië, maar ik reis al even lief naar Zwitserland en Oostenrijk

— Kon je je makkelijk aanpassen in België? Heb je soms nog heimwee naar Italië?

— Ik heb helemaal geen heimwee naar Italië! Ik voel me hier best thuis!

— Mag ik je nog een paar vragen stellen? Je hebt televisie... Naar welke programma's gaan je voorkeur?

— Ik hou vooral van films, van een goed toneelstuk en van een beetje ontspanning. Er zijn ook regelmatig TV-uitzendingen die mij interesseren.

— Vind je het thema voor een nieuwe tekenstrip soms in boeken, in een film of in een TV-uitzending?

— Neen, eigenlijk niet

— Als je het scenario krijgt van je scenarist, zie je dan onmiddellijk hoe het verhaal er zal uitzien? Ik bedoel, hoe je het grafisch moet voorstellen?

— Ja, dat zie ik met één oogopslag! Het gebeurt echter dat ik op reis ga om ter plaatse schetsen te maken, om het decor te bestuderen en mijn helden precies daar waar ik ze hebben wil te laten evolueren.

— Het is beslist onnodig je te vragen of je houdt van je beroep?

— Ik houd zeer veel van mijn beroep en ik zie niet in hoe ik zou kunnen leven zonder Spaghetti, Ton en Tinneke!

— Ik ben er van overtuigd dat onze lezers je sympathieke helden ook niet zouden willen missen!

Esso **Junior club**

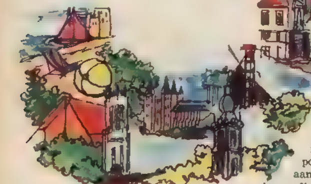
EINDELIJK STAAN WIJ ER OOK IN !

Nº 1

OOST WEST, THUIS BEST !

Vandaag gaan we eens een « ontdekkingstocht » doen door een gedeelte van ons land, en om ons dit gemakkelijk te maken schaffen we ons meteen een Esso-autokaart aan van België-Groothertogdom Luxemburg. Je weet wel, die heerlijk-volledige landkaart die we voor een prikje — welja, slechts 13 frank ! —, bij elk Esso-pompstation kunnen krijgen.
We vertrekken uit de Antwerpse wereldhaven, de stad die tevens bekend is om haar diamantnijverheid en om haar kultuurschatten. Even later zijn we reeds in « Lierke Plezierke », befaamd geworden door zijn grote zoon Felix Timmermans, en dat tevens bekend is om zijn wonderbaarlijk astronomisch uurwerk in de Zimmertoren. Uit de verte doemt de grijze, massale silhouet van de stoere Romboutstoren op, en weldra staan we op de Grote Markt te Mechelen in de schaduw van Margareta van Oostenrijk.
Enkele ogenblikken later rijden we door de universiteitsstad Leuven, met zijn heerlijk stadhuis, bewerkt als een reliekschrijn. We wenden ons nu westwaarts en komen in een prachtige omgeving. We rijden door het idyllisch gelegen Tervuren, met zijn

imposant Centraalafrikaans museum.
Het wordt een aangename tocht naar Brussel door lommerrijke dreven. De hoofdstad ziet men als 't ware « groeien » ! Overal rijzen in de binnenstad moderne gebouwen op; nieuwe lanen worden aangelegd en tunnels voor het verkeer gegraven. Hetgeen niet wegneemt, dat het « volmaaktste marktplein van Europa », met het schilderachtige stadhuis, nog talloze toeristen blijft lokken. Een enig gezicht is stellig het panorama, dat men heeft van op de Kunstberg over de stad naar de Basiliek van het H. Hart toe. Overigens is deze « nationale » kerk, de derde grootste van de wereld voor wat betreft haar ruimte ! Ja, echt, hoor
Even later rijden we de provincie Oost-Vlaanderen binnen, over Merchtem naar Dendermonde, zo idyllisch gelegen aan de samenvloeiing van Schelde en Dender. Van hier volgen we een tijdlang de rechteroever van de Schelde, die hier nog tamelijk breed is doch die weldra erg gaat vernauwen. Te Schoonaarde steken we de stroom over en komen in de waterrijke streek, waar in Overmeire ligt, bekend om zijn schilderachtig meer, dat in de zomer talrijke bezoekers trekt. We keren ons nu beslist naar het noorden en bereiken na een poosje het nijvere stadje Lokeren aan de Durme. Wist je dat dàår ook een dierentuin is ? Waarachtig waar ! We belanden daarna op de grote baan naar Antwerpen, die dwars door het vele Waasland voert. Aldus komen we in het gemoedelijke Sint-Niklaas, waar hoog boven het grootste marktplein van België, het gouden Mariabeeld over het Vlaamse land schouwt. Langs de prettige baan bezoomd met hoge bomen, komen we in de streek der Polders en we kunnen niet aan de verleiding weerstaan even een « slippertje » te maken en links af te steken naar het typisch Waase dorpje Vrasene... Langs enkele kronkelweggetjes vinden we de hoofdweg terug en een kwartiertje later zijn we weer in de metropool, Antwerpen ! En ? ! Vind je ons landje niet mooi ? Zelfs in vogelvlucht ? !

PIJPLEIDINGEN IN DE WERELD

De pijpleidingen zijn zo belangrijk geworden in onze moderne wereld, dat zij zich thans uitstrekken over honderdduizenden kilometers. Alleen al in Amerika lopen « pipe-lines » over een afstand van 300.000 km. De bekendste pijpleiding is echter wel die, welke de Perzische Golf verbindt met de haven van Saïda, aan de Middellandse Zee. Ze is 1.900 km lang ! Ook de zogenaamde « Big Inch », een petroleumleiding waarvan de buizen een doorsnee hebben van 60 cm, is niet minder dan 2.014 km lang. Zij brengt petroleum van Longview in Texas naar Phoenixville in Pennsylvanië.

ESSO JUNIOR

verteld
een Esso-film
door
Dries Van Ghem

GOUD !

— Rik, zei de ingenieur (bijgenaamd Pol), doe dat muskietengaas even opzij en kijk 's naar die kna die in de helikopter stapt. Dat is de befaamde Pieterse.

— De aardkundige ?

— Ja. Een echte geleerde... en een beetje geschift ! Hij heeft al een paar miljoen kilometer afgelegd rondom de wereld, voor Esso. En aan hem hebben zij een paar miljoen ton petroleum te danken. Dàt is ook juist ! Ik heb hem meegemaakt in Oost-Afrika... Nou, dàt was een geschiedenis ! Maar ik weet dat jij juist je slaapje wilt nemen... Slaap dus maar.

— Pol, vertel toch alsjeblieft ! vroeg ik.

— Wel... Op een dag kom ik ergens in een prospektiekamp van Esso, in het midden van de rimboe. Er stonden enkele stalen barakken, zoals deze hier, en ook met koelinrichtingen. Ik word bij Pieterse ingekwartierd. Dat was een eer !

Ik kwam tegenover een klein kereltje te staan, dat totaal onbetekenend leek. De man droeg een brilletje. Hij vertelde me, dat hij te voet naar het kamp was gekomen, in vijf dagen tijds en... met een gewonde piloot bij hem... Ze waren in puin gevallen nabij het Aaromeer... Vijf dagen ! Ik begon hem al met een ander oog te bekijken.

Hij was overigens niet meer helemaal normaal sedert dat avontuur. Niet zozeer lichamelijk, maar wel geestelijk.

Even later echter landde een klein vliegtuig bij het kamp en een kist werd uitgeladen voor Pieterse... het waren niets anders dan keien ! Het was de vracht die men bij het Aaromeer uit zijn eigen vliegtuig had kunnen bergen... de oogst van acht maanden aardkundige prospektie. Je had zijn ogen 's moeten zien.

Hij stortte zich gewoon op de kist, terwijl wij er rondom stonden. Gelukkig zaten alle labelletjes nog aan de stenen vast, en Pieterse begon ons een verhaaltje te vertellen over elk van die stenen.

— Deze leischerf komt uit Mozambique, hoewel zij geen enkele geologische reden had om zich dáár te bevinden. Deze holle stenen, ja, hol, heb ik in het rivierbed van de M'ba opgedoken... ik ben trouwens toen bijna verdronken. Enfin, er is nu een ploeg onderweg om stroomopwaarts te zoeken, wáár die stenen vandaan komen.

— En dat grijze geval dáár, dat zowat glinstert ? vroeg de grote Beekman.

— Dat, Jan, dat is een goudklompje ! En die kalkformaties dáár, kijk even, dat zijn...

— Excuseer, meneer Pieterse, onderbrak Beekman hem.

— U had het over een goudklompje, nietwaar ?

— Nou, en...? Natuurlijk was dat een klompje goud.

Er hing een zware stilte over de groep. Pieterse keek verwonderd naar ons.

— Ach ja, zei Beekman en zijn stem trilde een beetje terwijl hij het « grijze geval » tussen zijn vingers hield. Wáár hebt u het gevonden ?

En weet je wat die knaap antwoordde, die Pieterse ?

— O, het labelletje is er af... Wáár kan dat nu...? Laat mij even nadenken. Libië ? Rhodesië ? Nou, ik heb het helemaal uit het hoofd verloren. De schok... Voortschrijdend geheugenverlies... Jammer.

Hij scheen er niets van te begrijpen, waarom wij hem met zijn allen begonnen te ondervragen.

— Lag het zomaar op de grond ?

— Ja, geloof ik. Ik had helemaal geen boorgerief bij me.

— Wat soort landschap was het ? Probeer het u eens te herinneren.

— Wat ?... Landschap ?... Groen, geloof ik... Met water.

— Hoera ! Het Aaromeer... Ongetwijfeld. Dáár waar u een noodlanding hebt moeten maken ?...

— Ik geloof het niet... Neenee, het was stromend water... Ja... het moet die dag zijn geweest toen ik nijlpaarden heb gezien.

— Een rivier met nijlpaarden ? schreeuwde Beekman. Laat ons goed nadenken. Goed nadenken.

Na een heel uur van hardnekkige ondervraging waren wij er allemaal van overtuigd dat de mijn — of die goudlaag — zich op de westelijke oever van de M'ba

moest bevinden, ergens tussen Duffa en Lanerae, op zowat tachtig kilometer van ons verwijderd, in vogelvlucht dan. Beekman tankte onmiddellijk en sprong in het hefschroefvliegtuig. Hij sleurde Pieterse letterlijk mee onder zijn arm.

— ...Dat was dus die geschiedenis, zei Pol. Slaapwel, Rik !

— Hoezo, dát was die geschiedenis ? Die is toch nog niet gedaan ? Hebben ze tenslotte goud gevonden ?

— Wel, ze hebben er lang genoeg naar gezocht, in ieder geval. Zij zijn maar eerst 's anderendaags 's avonds teruggekomen. Wij wisten er niets over, want hun radio werkte niet. Omstreeks zeven uur daalden ze in ons kamp. Wij lieten alles in de steek en stormden naar hen toe. Beekman stapte uit, met een stalen gezicht.

— Wel, Jan, is het ja of neen ?

— Vraagt dat maar aan Pieterse, antwoordde hij ijzig.

De geoloog opende het deurtje van de helikopter, en een dertigtal armen strekten zich naar hem uit, om hem te helpen. Maar hij bleef waar hij was daarboven, en hij liet een kei zien een vuist groot. Hij straalde gewoon. Hij sprak.

— Kijkt eens, mijne heren, kijkt eens !... Dit is de eerste kristalscherf ooit door een mens gevonden op de westelijke oever van de M'ba.

— Goed, goed, meneer Pieterse, maar het goud ? vroeg Willems kleintjes.

— Wat ? Wat voor goud ? Ach ja... Wel, wij hebben niets gevonden. Het is mij ingevallen, dat het niet in dit land is, dat ik « jullie » fameuze goudklomp heb gevonden.

KEN JE DE OORSPRONG VAN DEZE WOORDEN ?

OMNIBUS :

Komt uit het Latijn en betekent «voor allen». De stichter van de eerste omnibusmaatschappij, een zekere Omnès, heeft dit woord gebruikt omdat het tevens een woordspeling is op zijn eigen naam.

DUKDALF :

in het water geplaatste zware houten paal, gesteund door vier tot acht schoorpalen ; hij dient gewoonlijk om schepen aan vast te leggen. Het woord wordt afgeleid van het Franse « duc d'Albe », de « hertog van Alva ». Je weet wel, dat is die onverbiddelijke Spaanse veldheer onder wie Zuid-Nederland zo heeft te lijden gehad.

MELANCHOLIE :

van het Grieks « melas » — zwart, en « cholè » — gal. Dus letterlijk « zwartgallig » De gal is namelijk heel donkergroen en daar de Ouden aannamen, dat het gemoedscentrum te vinden was in de gal, beweerden ze van iemand die zwaarmoedig was, dat hij een « zwarte gal » had. Wij zeggen ook thans nog o.a. « zijn gal loopt over ».

De droom van zijn leven is misschien ook jouw droom ?

OM je droom te verwerkelijken zou ik je het goede adres kunnen geven, nl dat van Winton F. Brown. Maar jammer genoeg woont hij te San Ramon in Californie, en dat is misschien wel ietwat ver om hem zondag a.s. een bezoek te gaan brengen... Het is wel jammer want ik ben er van overtuigd dat je met Winton een heerlijke namiddag zoudt doorbrengen !

Toen Winton F. Brown zo oud was als jij nu, droomde hij er van machinist te worden. Hij wou grote, zware, blinkende lokomotieven besturen. Het was niet zo maar een idee, het was een roeping, maar de dokters kwamen een stokje in de wielen steken. Zij zegden dat Winton F. Brown te klein was. Daarmee was dan de kous af!

Om zijn kost te verdienen moest hij een ander baantje zoeken, maar zijn droom liet hem niet los. Twintig jaar geleden besloot Winton F. Brown zijn eigen lokomotief te bouwen. Het zou niet zo maar om het even welke lokomotief zijn, maar op schaal de juiste weergave van een lokomotief uit de vorige eeuw.

Twintig jaar is lang en nochtans, dat was de tijd die Winton nodig had om de juiste maten van zijn lokomotief te zoeken, te berekenen, om plannen te maken, vormen uit te snijden en ten slotte te gieten. Dan begon het delikaat laswerk. Ten slotte kon hij zijn lokomotief in de verf zetten en ze is geworden wat je hier ziet : een echt meesterstukje !

De kleine trein van Winton F. Brown bracht al de kinderen van San Ramon zodanig in verrukking dat hij zijn trein aan de gemeente heeft geschonken.

De autoriteiten van de gemeente vonden er wat in en zij hebben bij het treintje het droomlandschap gemaakt dat er bij hoort met tunnels, ravijnen, overwegen, stations en anderhalve kilometer spoor. Bij het eerste rijtuig werden er nog elf toegevoegd. Alle kinderen van San Ramon zijn thans gelukkig met het treintje van Winton F. Brown !

KUIFJE VOOR TIENERS

JOS en COR

TROUWE LEZERS VAN KUIFJE ZIJN ECHTE FILMACTEURS !

WIE droomt er niet van eens in een echte film te mogen meespelen ? Maar onder de honderdduizenden lezers van Kuifje zijn er misschien niet eens vijf die ooit eens in een grote film een rolletje hebben mogen vertolken.

EEN paar weken geleden heb ik in een klein dorp in Nederlands Limburg een jongen en een meisje ontdekt — beiden trouwe lezers van Kuifje — die reeds in niet minder dan een tiental grote Nederlands gesproken jeugdspeelfilms rollen hebben vertolkt : Jos en Cor, de kinderen van de heer H. van der Linden uit Schinnen, die o.m. « Het Verraad van de Zwarte Roofridder », « De Avonturen van een Zigeunerjongen », « Vier Rakkers en een oude Jeep » en « Dik Trom en het Circus » heeft gedraaid. Onze lezers van boven de Moerdijk hebben vast al een of meer van deze films toegejuicht, iets wat men in Vlaanderen tot nog toe niet kon om de spijtige reden dat er nog geen enkele werd gedraaid in de bioscoop of door de TV !

Waar de vakman zich het meest over verwondert is het feit dat de tien films waarin deze beide jongelui hebben gespeeld, vervaardigd werden door één man, die het scenario heeft geschreven, alle filmopnamen heeft gemaakt met één 35 mm camera, de regie heeft gevoerd, en zelf op zijn eentje de montage en de sonorisatie heeft verzorgd ! Moest een Fransman, Duitser, Engelsman of Italiaan een dergelijke prestatie sedert vele jaren hebben volgehouden, zou hij nu reeds in héél Europa, zo niet in heel de wereld beroemd zijn. De heer van der Linden is « maar » een bescheiden, geestdriftig en vakkundig Limburgs cineast en weinige mensen kennen zijn naam. Is dat niet doodjammer ? We beloven het onze lezers : over de nieuwe producties, waar de heer van der Linden in zijn eentje een heel jaar door aan werkt, zullen we tijdig een en ander vertellen. Een dergelijk volgehouden pionierswerk verdient minstens in héél het Nederlands taalgebied bekendheid.

Dit jaar draait van der Linden een film over het Nederlandse jeugdboek dat sedert generaties een bestseller is : « Pietje Bell, de Rotterdamse straatjongen ». (Het is beloofd : je hoort er nog méér over !) J. d. B.

HALLO VRIENDEN!

WIJ hebben een uurtje doorgebracht met Sylvie Vartan, die te Brussel is opgetreden en er veel succes had. Toen ze ons zag zei ze : « Ik zie dat jullie kiekjes willen maken. Ik vraag me af « hoe », want toen ik laatst in een plaatsje was om aan wintersport te doen, kwam er een reporter-fotograaf op me af en hij vroeg me de « locomotion » te dansen op het ijs ! » Wij hebben Sylvie onmiddellijk gerust gesteld. Wij wilden haar heus niet vragen te « twisten » op de hoogste bol van het Atomium, wij wilden alleen maar dat zij een liedje voor ons zou zingen...

— *Sylvie, je bent voor het eerst opgetreden naast Frankie Jordan, met het humoristische liedje « Panne d'essence ». Hoe ben je er dan toe gekomen helemaal alleen op te treden ?*

— De directeur van een platenmaatschappij hoorde « Panne d'essence » en hij vroeg me om met zijn maatschappij een contract te ondertekenen. Dat heb ik gedaan

— *En de naam van je eerste plaat?*

— « Quand le film est triste ».

— *Was het een succes ?*

— Ja, het liedje sloeg in en ik ben dan voortgegaan op de weg die ik was ingeslagen.

— *En dan ben je in het openbaar gaan optreden ?*

— Ja, ik zong voor het eerst in het publiek in de Olympia, te Parijs. Dat was zeer hard en ik had plankenkoorts.

— *Wie was de vedette van dat programma ?*

— Vince Taylor.

— *Wat doe je het liefst, optreden voor radio, televisie of in een grote zaal voor het publiek ?*

— Ik zing liefst voor het publiek !

—*Indien wij ons niet vergissen heb je veel te danken aan je broer Eddie Vartan ?*

— Dat is heel juist. Hij heeft me voorgesteld aan Frankie. Hij maakte het arrangement voor mijn liedjes. Hij spreekt af met de muzikanten, enz... Kortom, hij is mijn impresario !

— *Hoe kies je een liedje ?*

— Ik luister enorm veel naar de nieuwe Amerikaanse songs. Wanneer ik een goed geritmeerd liedje ontdek, dan tracht ik iemand te vinden die er een Franse adaptatie wil van maken en ik zing het. De langzame songs schrijf ik meestal zelf

— *Ben je reeds in de provincie opgetreden ?*

— Ik heb twee tournees gemaakt. De eerste keer zong ik slechts drie liedjes, de tweede tournee negen Ik trad toen op samen met Leny Escudero en Richard Anthony. Wij hebben samen vijftig dagen kriskras door Frankrijk gereisd Het was erg boeiend.

— *Hou je van de bios ?*

— Ja. Als ik tijd heb ga ik. Vroeger ben ik wel eens drie keer per dag geweest.

— *Heb je tijd om te lezen ?*

— Soms. Ik houd van geschiedkundige onderwerpen.

— *En denk je soms niet met een tikkeltje heimwee aan de school ?*

— Neen, helemaal niet ! Soms denk ik wel eens aan de goeie vriendinnen die ik op school heb achtergelaten.

— *Krijg je wel eens vakantie ?*

— De volgende drie vakantiemaanden zal ik doorbrengen in Frankrijk en misschien ook in Spanje. Ik zal dan optreden in de Casino's van de kust Van de zon en de zee zal ik niet veel kunnen genieten.

— *Waarvan droom je ?*

— Ik droom er van een heel goede chansonnière te worden en ik zou ook toneel willen spelen en zelfs naar de film toegaan. Ik zou van mijn leven graag wat goeds willen maken !

— **Wij wensen je van harte veel geluk en veel succes, Sylvie !**

A T.

Een 33-tooren plaatje met de successen van Sylvie : « Quand le film est triste », « Les vacances se suivent », « Le Locomotion », « Tous mes copains », « Comme l'été dernier », « Est-ce que tu le sais » en nog acht andere chansons !

Sylvie kan alle liedjes van andere zangers goed onthouden, maar als ze er zelf een uit het hoofd moet leren, zweet ze haast water en bloed !

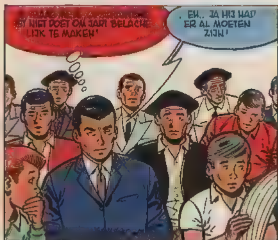
Sylvie verzamelt miniatuur-auto s !

Foto's : Eddy Despretz.

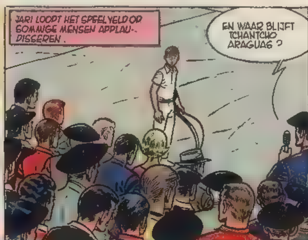

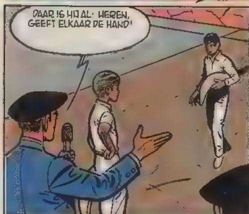
De grote dag is aangebroken. Jari en Tchantcho zullen met elkaar een match spelen

DE ERFENIS

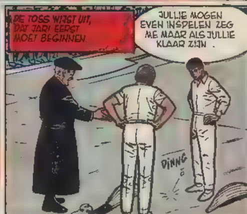

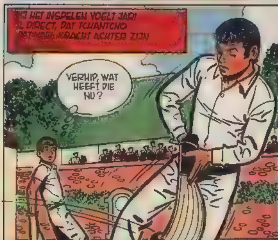

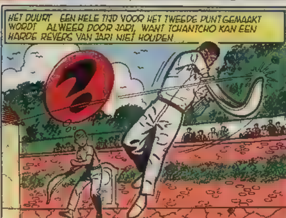

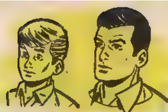

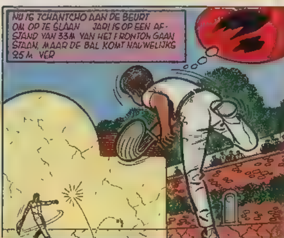
VAN JARI

DOOR R.REDING

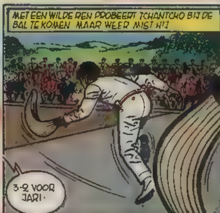

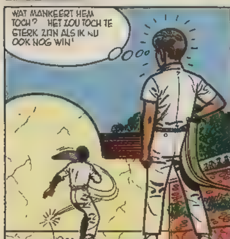

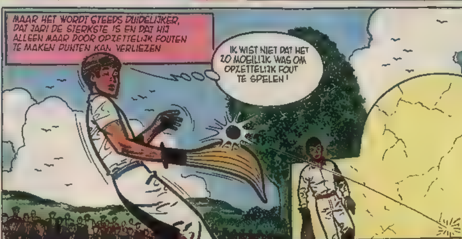

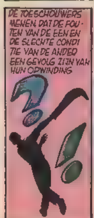

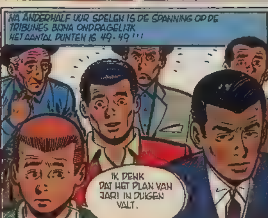

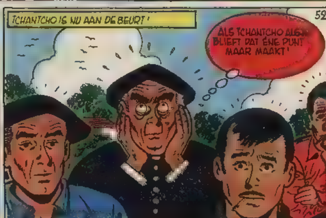

HET TOVERWOORD LUIDT :

GRONINGEN, de stoere provincie met zijn uitgestrekte weilanden en nuchtere levensopvatting, met zijn bloeiende veeteelt en liefde voor het echte raspaard, is de ontdekker van de enorme hoeveelheden aardgas, welke Nederland op slag nieuwe faam hebben gegeven over de hele wereld. Het altijd zo in zichzelf gekeerde, onbetekenende plaatsje Slochteren, ten oosten van de stad Groningen, is door nerveuze technici en economen uit zijn zoete sluimering gehaald. Hier zit goud in de bodem, roepen zij uit. En de Europese gasindustrie heeft na een zorgvuldige bestudering van de Groningse bodemschat besloten de plaats Slochteren op te nemen in de kringloop van een reusachtige leiding voor aardgas.

DE plannen van de mannen der wetenschap zijn niet gering. Zij willen een buizennet leggen van de Sahara, over Spanje, Lacq in Frankrijk, Slochteren, door Noord-West-Duitsland, Zwitserland, de Po-vlakte en over Sicilië terug naar Afrika Deze centrale inspanning moet natuurlijk in de eerste plaats de internationale uitwisseling van het gas ten goede komen, die nu nog op zeer bescheiden schaal plaats vindt met behulp van koppelnetten. De plannen reiken nog verder. Er wordt namelijk gedacht aan een verbinding met het uitgestrekte Russische net, vooral omdat in de Sovjet-Unie wordt gewerkt aan een leiding tot in het grensgebied van Oost-Duitsland

Niet kijken op een cent !

Wat dat gaat kosten ? Ach, waar zo groots de handen in elkaar worden geslagen, mag men niet op een cent kijken. Zes miljard gulden (Zo'n 85 miljard Belgische francs) moet er op tafel komen, maar daartegenover staat, dat de prijs van het gas heel laag wordt. als het plan eenmaal is voltooid.

Terug naar Groningen, naar het terrein, dat zo plotseling beroemd is geworden. De onderzoekers van de Nederlandse Aardoliemaatschappij hebben daar hun oneindig geduld eindelijk beloond gezien. Zij hebben dag-in, dag-uit gezocht naar de « gasbel »: hun boringen, die de bodem aftastten, zijn steeds verricht met het vertrouwen, dat de schat gevonden zou worden. En opeens was het er, in kleine hoeveelheden nog, maar allengs meer, zoveel ten slotte, dat de andere landen er jaloers van werden. Schatte men de totale Europese voorraad gas op een zeker moment op 1000 miljard kubieke meter, Groningen kon laten horen, dat het de bezitter was van 450 miljard, een hoeveelheid, die niet alleen de grote verbruikers in eigen land deed duizelen. In het buitenland liet men de cijfers op zich inwerken en kreeg Slochteren een magische klank.

Wat gaat er nu gebeuren ?

Wat gaat er met de duizelingwekkende stroom aardgas gebeuren ? De regering , die bij dergelijke vondsten natuurlijk een vinger in de pap heeft, is er snel toe overgegaan berekeningen te maken Kijk, mompelde zij, wij hebben nooit in de zorgen gezeten, waar het de gasvoorziening betrof. Een derde miljard kubieke meter bedroeg het aanbod; de helft ervan kon in eigen land aan de man worden gebracht. Het is logisch, dat het nieuwe gas het best gebruikt kan worden voor huishoudelijke doeleinden en dat de prijs flink zal zakken. « Hoe », dat zien we later wel.

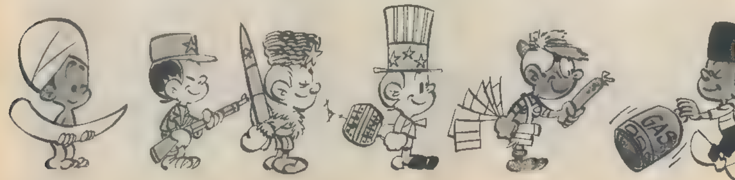
Aanvankelijk wilde men het Groningse gas niet in aanmerking laten komen voor de energie-voorziening van industrieën en electriciteitscentrales, omdat het goedkoper zou zijn daarvoor kolen en olie te gebruiken. Maar toen de boringen in de rijke, noordelijke grond steeds mooiere resultaten opleverden en men ging denken aan een totale opbrengst van 400 miljard vierkante meter, werd het anders. Met die prachtige oogst moest toch meer te bereiken zijn dan alleen de huishoudelijke voorziening. « Ja », zei minister De Pous, « Wat daar in Groningen gebeurt, overtreft alle verwachtingen. Zelfs buitenlandse bedrijven en organisaties tonen interesse; zij geloven, dat het « goudmijntje » ook voor hen voordelen kan brengen. » Maar er belandden op het bureau van de minister ook minder plezierige brieven. De Hoogovens, het immense staalbedrijf aan de IJmond, wilden wel eens weten wat er met het gas, dat bij hun productie vrij komt en dat totnogtoe door de industrieën graag werd geaccepteerd, zou gebeuren. De Staatsmijnen in Limburg voelden zich evenmin op hun gemak, omdat ook zij belangrijke leveranciers van gas zijn. Zou « Groningen » hun positie bedreigen ? De minister durfde het niet te ontkennen, maar, zei hij, het « verdrongen » gas van de Staatsmijnen kan best in het buitenland worden verkocht en verder is het niet meer nodig, dat de mijnen zich zo inspannen om gas te « maken ». Dat moest vroeger altijd om in de vraag in eigen land te kunnen voorzien.

Slochteren is de kampioen

Ook voor de Hoogovens had de vertegenwoordiger van de regering een goed woord. Jullie zullen de gasleveranties aan het openbare net moeten stopzetten, daar valt nu eenmaal niets aan te doen, want Slochteren is beslist de grote kampioen. Maar er zal wel een andere mogelijkheid zijn om het overtollige gas van de Hoogovens op een nette manier in de circulatie te brengen. Wij moeten echt nog even afwachten. Het valt niet te zeggen hoe Europa zal handelen na de reuze-vondst in Groningen, of er een centraal net komt en wat wij dan kunnen doen om alles eerlijk te verdelen. Het zou niet verstandig zijn om nu al « hoera » te roepen voor Groningen en alle andere bronnen maar te vergeten. Voor de chemische bedrijven komt het nieuwe gas zelfs niet eens in aanmerking, omdat de samenstelling te eenzijdig is. Daarvoor blijven wij het cokesovengas van de Staatsmijnen en Hoogovens gebruiken, naast het raffinaderijgas, dat op zijn beurt weer plaats moet maken voor het aardgas in de gewone, huishoudelijke voorziening.

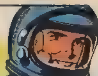
Jullie zien het, de winning van gas in de provincie Groningen heeft grote gevolgen, die zo ingewikkeld zijn, dat de gewone burger maar rustig afwacht. Hij leest met voldoening, dat Nederland op de grote kaart van Europa een belangrijker plekje is geworden en vergeet 's avonds vóór het slapen gaan, beslist niet de gaskraan goed dicht te draaien.

BEN DE GRAAF

GAS
HUGO 65'

DAN COOPER

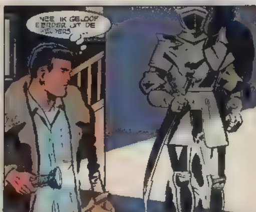
DE 3

Dan en Piet brengen de nacht door in het kasteel en worden gewekt door een akelig gehuil

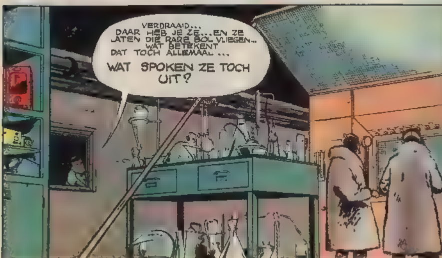

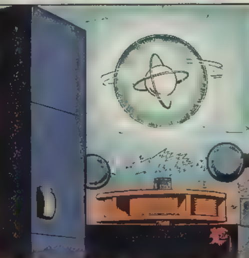

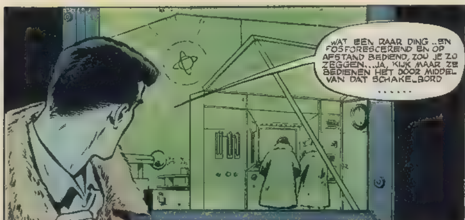

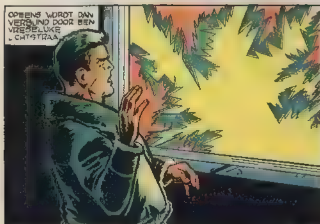

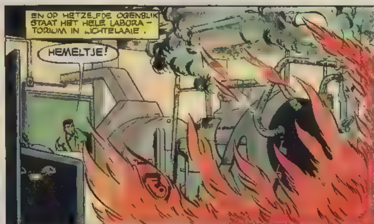
KOSMONAUTEN

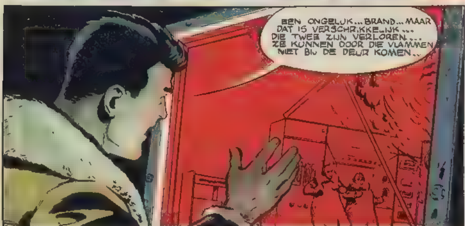
Tekst en tekeningen van A. WEINBERG

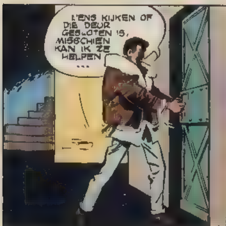

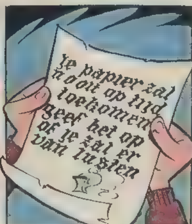
WORDT VOORTGEZET

BOB BINN EN

Nauwelijks is Bob Binn begonnen met zijn onderzo

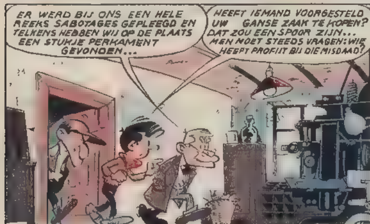

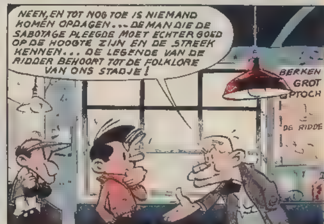

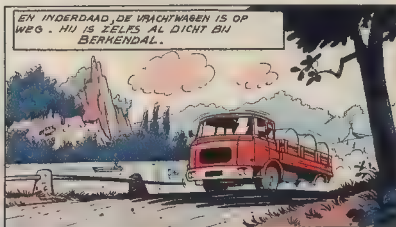
DE SCHADUW VAN DE RIDDER

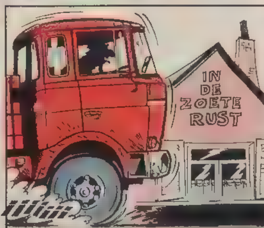
...ar duiken de moeilijkheden reeds op

DOOR E. AIDANS - TEKST : J. ACAR -

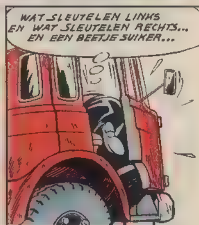

door L.&F. FUNCKEN

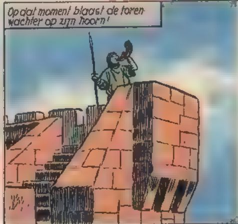
De EED van de BOOGSCHUTTER

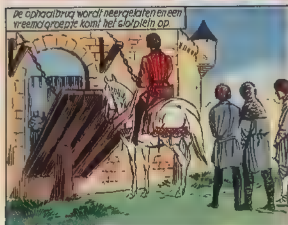

Johan van Dardemont heeft de strijd aangebonden tegen dieven die de ganse streek plunderen, en intussen op het kasteel van Andelot

(Vervolg blz. 50)

FAMILIE-TAFEREELTJE IN DE ANTWERPSE ZOO

TERWIJL deze L'hoëst's of ringbaard meerkat haar baby zorgzaam beschermt, zoekt het reeds zelfstandige jong van anderhalf jaar de veilige nabijheid van moeder, wanneer gevaar nadert in de vorm van een camera.

De jongen van deze Centraal-Afrikaanse aap worden geheel eenkleurig bruin geboren en krijgen pas na vrij lange tijd een zwarte pels en een witte baard. De naam L'hoëst's meerkat kregen ze in 1898 naar de toenmalige directeur van de Zoo, de heer L'hoëst.

VAN WIMPELTJE EN PIMPELTJE

BIJ de Uitgeverij Jozef Van In & C° verscheen er een nieuw sprookje van de hand van A. M. Lamend : VAN WIMPELTJE EN PIMPELTJE. Wimpeltje is acht jaar en haar broertje Pimpeltje is een jaar jonger. Deze twee blozende guiten gaan op avontuur uit, maar gelukkig vinden zij fee Goudenhart op hun weg! Dit boekje werd versierd met mooie illustraties van G. Van Wanghe.

ER WORDT GEZOCHT : EEN KOUSEBAND !

WIST je dat er in Den Haag ijverig gezocht wordt ? Koningin Wilhelmina had al in 1946 gezegd dat zij de eretekenen van de Orde van de Kouseband kwijt was. Na de dood van de drager of draagster moeten die tekenen naar Londen worden teruggestuurd. Wie weet raad ?

HET KLEINSTE DEELTJE

EEN electron is het kleinste deeltje van het heelal. In honderd gram gaan 30.000.000.000.000.000.000 stuks.

SPEEL MET ONS MEE

OPLOSSINGEN

1. Napoleon - Churchill - Cyrano de Bergerac
2. 1 = E; 2 = A; 3 = D; 4 = B; 5 = C
4. Fofo - Mickey Mouse - Tom (en Jerry) - Popeye - Felix de Kat
5.

LID VAN

EUROPRESSUNION · MEMBRE · MITGLIED · LID · MEMBRO · MEMBER

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toelating heeft verleend.

Het weekblad « KUIFJE » :
18e jaargang — Lombard Uitgaven.
P.H.-Spaaklaan 1-11, Brussel 7
Prk 1909 16

Uitgev.-Directeur : Raymond Leblanc
Isid. Gerardlaan 9, Brussel 16.

Heliodruk : N.V PERIODICA

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : f 7,— per kwartaal
KUIFJE-HOLLAND Doklaan 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965
Giro 655.389.

Canada : 25 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND
Frankrijk : DARGAUD S.A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : LA PATRIE, 180 Est, rue Sainte Catherine, Montréal 18, Québec

ABONNEMENTSTARIEF

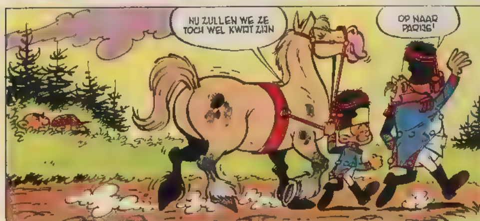
	België	*Nederland*	*Canada*	*Buitenland*
3 maanden	120,— F.	f 7,—	$ 3,50	130,— F.
6 maanden	280,— F.	f 14,—	$ 7,—	260,— F.
1 jaar	450,— F.	f 28,—	$ 12,—	520,— F.

PUBLICITEIT

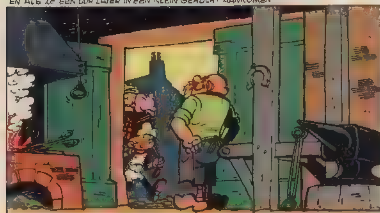
hansje

De twee verraders zoeken nog steeds de geheime boodschap op het

EN ALS ZE EEN UUR LATER IN EEN KLEIN GEHUCHT AANKOMEN!

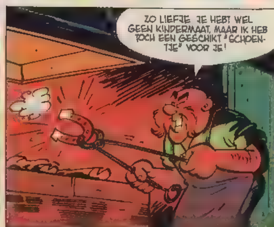

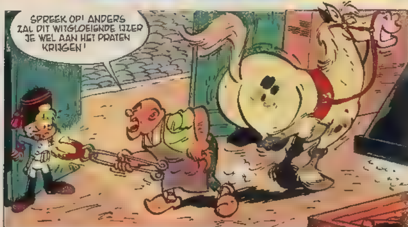

en mylady 66

TEKENINGEN: BERCK. TEKST: DUVAL.

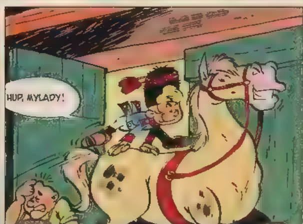
ard, dat door onze vrienden naar de keizer wordt gebracht

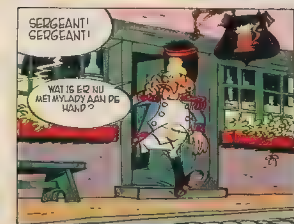

WORDT VOORTGEZET

OP TWEE WIELEN EN 14.000 T/M

SOICHIRO HONDA heeft de fiere Europese motorfietsenindustrie een prachtige les in fijne mechaniek gegeven. De Japanner wil echter meer, hij wil ons de motorsport opnieuw leren en dat is nog lang niet alles! Soichiro Honda wenst:

1. **Het wereldrecord snelheid op twee wielen te breken.**
2. **Deel te nemen aan de Grand Prix in de Formule 1.**

Ik ben er van overtuigd dat de Japanner in zijn opzet zal slagen!

Een dynamische jonge firma verovert de wereld!

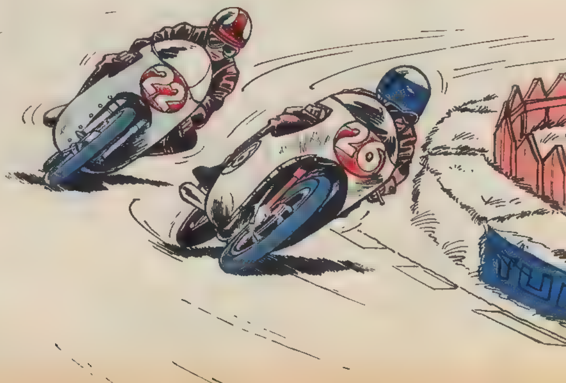
DE geschiedenis van de Japanse firma Honda is nog zeer jong Ze begint pas na het einde van de tweede wereldoorlog. De Honda Motor Company Ltd werd inderdaad gesticht in 1948 en ze slorpte de « Honda-Laboratoria voor Technisch onderzoek » op met het doel, de octrooien van deze laboratoria, praktisch te exploiteren. De firma kende een bliksemsnelle uitbreiding. Om enig inzicht te hebben in de zaak, kan het volstaan de evolutie van de productie even te bestuderen. Zij ging van jaar tot jaar in stijgende lijn en in 1962 bereikte men bijna het miljoen motorfietsen.

Je vraagt je af hoe dat mogelijk is, vermits in Europa de industrie der motorfietsen een eerder ellendige tijd doormaakt. Het groot succes van Honda kwam met de eerste successen in de internationale competities. 60 % van de productie van Honda is bestemd voor de nationale, dit wil zeggen voor de Japanse markt. Het overige echter wordt uitgevoerd. De directie van de Japanse firma heeft daarom over gans de wereld een verkoopnet verspreid, heeft veel reclame gemaakt en kan bogen op de schitterende technische successen die de Honda-machines overal behalen.

Honda heeft de motorsport nieuw leven ingeblazen

Soichiro Honda heeft van meet af begrepen welke grote diensten de motorfiets de Japanse economie kan bewijzen. De motorfiets is een zeer snel en zuinig vervoermiddel en bovendien mag men hieraan toevoegen dat de techniek der

HONDA

Hondamoto's feilloos is. Honda zorgde er echter ook voor dat de motorfiets een ontspanning werd en daarom richtte de firma overal de z.g. *Tech* op. Wat verstaat men onder dat barbaars woord? Het zijn grote sportvelden waarin de mogelijkheid werd geschapen om alle sporttakken — wel te verstaan op twee wielen — te beoefenen. Een heleboel mensen waren al spoedig dol op de motorsport en dat deed vanzelfsprekend de verkoop van motorfietsen stijgen. De firma Honda zal in de toekomst nog meer *Techs* inrichten en ik hoop maar dat er ook een komt niet ver van Brussel. Het is steeds mijn droom geweest in de omgeving van de Belgische hoofdstad een groot park te hebben waarin men naar hartelust alle sporten op twee en ook op vier wielen kan beoefenen !

Het is niet uitgesloten dat er een of twee Techs komen in België, want Honda bouwt op dit ogenblik een montagefabriek in Aalst.

Honda-België

In de globale productie van Honda gaan de 50 cc's met iets meer dan 73 % lopen. Het is dus normaal dat in de fabriek van Aalst vooral 50 cc's zullen gemonteerd worden. Indien ik goed ben ingelicht, zullen de motoren geheel kant en klaar uit Japan komen. De trames met alles wat er zo verder bijhoort, zullen in België vervaardigd worden. De productie moet in zeer korte tijd 10.000 eenheden per maand bedragen. Een deel daarvan is bestemd voor de landen van de Euromarkt, een ander deel zal naar Afrika en naar het nabije Oosten worden geëxporteerd.

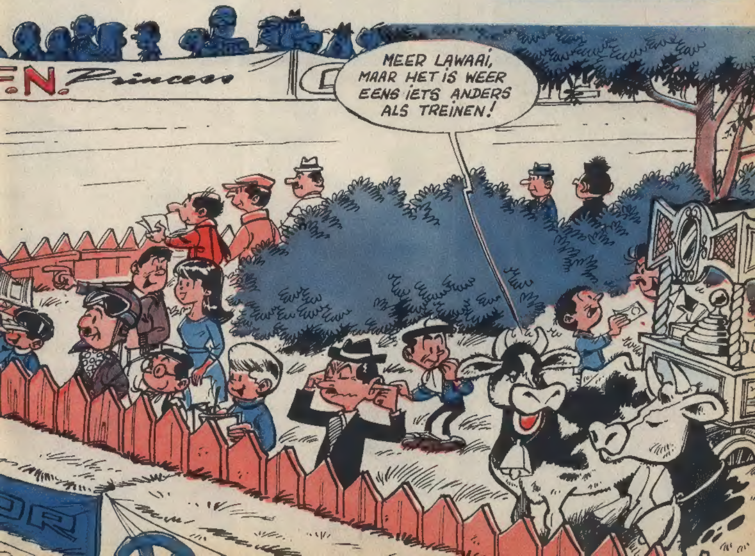
De oprichting van een Honda-fabriek in België zou wel eens een omwenteling op de motorfietsen-markt kunnen teweeg brengen.

Zeer knappe ingenieurs

MEN heeft lang gezegd dat de Japanners eigenlijk geen goede mecaniciens waren en dat zij alles op Europese modellen copieerden. Misschien was dat sterk overdreven, want het is thans zo dat wij best een lesje zouden kunnen nemen aan de fijne mechanische meesterstukjes vervaardigd in Japan ! Indien wij dat niet doen, bestaat er veel kans dat wij hopeloos achterna zullen hinken...

Het succes der Japanners op technisch gebied kan men als volgt samenvatten : de Japanners zijn zo sportief als de Britten, zo werkzaam als de Duitsers en zo vindingrijk als de Italianen. Het zijn kwaliteiten die tellen waar het er om gaat puike motorfietsen te bouwen !

De competitiemotorfietsen van Honda hebben van de 50 cc tot de 350 cc dezelfde kenmerken door het feit dat zij viertaktmotoren hebben met twee bovenliggende nokkenassen en cylinderkoppen met vier kleppen. De boring van de 50 cc met vier kleppen bedraagt slechts 40 mm. Hieruit kan men afleiden hoe nauwkeurig ze gemaakt zijn. De motoren kunnen tot 18.000 toeren per minuut maken. De maximum kracht wordt echter gehaald bij 14.000 t/m. De 50 cc is een eencylinder motor, die 125 cc een twin, de 250 en de 350 cc hebben vier cylinders. De 350 is eigenlijk slechts een 250 met een grotere boring. De juiste cylinderinhoud is 285 cc.

door L. & F. FUNCKEN

De EED van de BOOGSCHUTTER

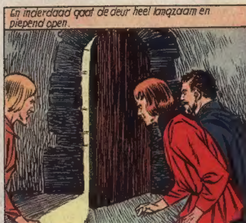
(Vervolg van blz. 44)

WORDT VOORTGEZET

JE HEBT HET BROOD NODIG !

DRINK MEER MELK ! EET MEER BROOD ! zijn slagzinnen, die ons meer tot nadenken stemmen dan andere schallende reklame-leuzen. Brood en melk zijn, hoe men het ook bekijkt, gezond voor elke mens en dus is het opmerkelijk, dat de verkopers van deze producten, die toch ook mee-profiteren van de welvaart in Nederland, tonnen uitgeven om hun goede gaven aan de man te brengen.

OPMERKELIJK wel, maar niet onbegrijpelijk. Wie zijn ogen de kost geeft, kan niet voorbijzien aan de algemene minachting voor de spijzen, die vroeger onmisbaar waren. Neem bijvoorbeeld een drank als melk met al haar rijke vitamines. Als levensbehoefte vindt zij nog wel erkenning, maar daarmee houdt het op. De jongeren vooral, die nu eenmaal alles wat naar verveling smaakt verafschuwen, lessen hun dorst liever met iets pittigers, bij voorkeur met een cola, dat is nog Amerikaans ook. De ouderen duiken niet meer automatisch in de provisie-kast om met een glas melk hun vermoeidheid weg te spoelen. Als het even kan, grijpen zij naar iets « krachtigers », dat de spieren dan wel niet staalt en de maag geen goed doet, maar dat als een lekkernij door het keelgat glijdt.

't Gaat de bakker niet voor de bakker !

De populariteit van het eeuwenoude massavoedsel, dat brood heet, wordt nog sterker bedreigd. Wat kan men al niet eten, dat het gehemelte streelt, goedkoop is en sneller te verorberen dan een « saaie » boterham. Het gaat de bakker in ons land niet « voor de bakker », hoorden wij een spotter laatst zeggen. Het broodverbruik daalt met de dag. Belangrijke personages, die dergelijke zaken in het belang van de economie uitzoeken, geven de schuld aan de welvaart, die de moeders, als de kinderen uit school komen, eerder naar de snoep- en de koektrommel doet grijpen dan naar die van het brood. Menigeen moet bovendien wegens een te « welvarend » uiterlijk op dieet, waaruit radicaal de zetmeelhoudende spijzen worden verbannen op een half sneetje bruin brood na. En dan te weten, dat er een goede Nederlandse uitdrukking bestaat als « broodmager... »

Met de Zweedse, Finse en Amerikaanse slag !

Natuurlijk spelen er ook nog andere factoren een rol bij het teruglopen van het broodverbruik. Doordat men steeds meer van de wereld leert kennen tijdens de vacanties, niet meer genoegen neemt met het « huisje op de hei » of het « dagje aan zee », nemen de meeste Nederlanders automatisch bepaalde gewoonten van andere volkeren over. Zo ontbijt menigeen tegenwoordig op z'n Zweeds of Fins met op crackers lijkend volkoren « brood » en op z'n Amerikaans met tomatensap en grapefruit naast een bord vol havermoutachtige vlokken. En valt het verder niet te billijken, dat de jonge man of vrouw in het drukke levenstempo zo lang mogelijk slaapt, laat opstaat, in ieder geval niet vroeg genoeg om uitvoerig de tijd te nemen voor een voedzaam ontbijt. Het gebeurt zelfs, dat het ontbijt er helemaal bij inschiet.

Nieuwe soorten brood

Laten de bakkers in Nederland deze voor hen zo schadelijke ontwikkeling zo maar over zich heen gaan, als een teken des tijds, waaraan toch niets valt te doen ? Neen, integendeel. « Actie », luidt het parool, en het Betuweplaatsje Tiel is uitgekozen om de eerste « tegenzetten » op te vangen. De huisvrouwen hebben daar een keuze mogen doen uit een groot aantal verschillende broden onder het motto : « U hebt het brood nodig ».

Men ontwierp voor de Betuwse actie drie nieuwe soorten brood, o.a. de Tieler bol, die op de verjaardagen van de onderwijzers werd uitgedeeld aan de hele klas en daarnaast een soort « onvoltooid » brood, dat onder lage temperatuur wordt gebakken en daarna door de huisvrouw zelf op het moment, dat zij het nodig heeft (dus altijd vers!) in haar eigen oven kan worden afgemaakt. Door het aanbieden van speciaal ontbijtbrood vestigde men de aandacht op wat men zou kunnen noemen het « stiefkind van alle maaltijden ».

Om te laten proeven hoe smakelijk en variërend een goed broodmaal kan zijn, werd aan het einde van de Tielse actie een maaltijd met brood aangeboden, waarbij men begon met Egyptisch brood : een tikkeltje zuur smakend, maar goed passend bij de linzensoep, waarvoor Esau destijds zijn eerstgeboorterecht verkocht. Daarna volgde nog Romeins brood met gebraden duif, Middeleeuws brood met lamsbout, Nederlands brood met kaas en natuurlijk de Tielse « vondst » met jam.

Welke gunstige resultaten hiervan het gevolg zullen zijn, of men meer aandacht zal gaan besteden aan de inwendige mens onmiddellijk na het opstaan of niet, wij geloven, dat ondanks welvaart en diëten het broodverbruik in ons land niet zorgwekkend zou zijn als de huisvrouwen iedere dag konden gaan winkelen in naar vers brood geurende bakkerswinkels, waar de glanzende winstonbollen en de botervlinders, de strooiselkoeken en de pistolets, de knappertjes en de paasmannetjes van de ruwe planken af lokten naast maanzaadgalles en zachte fluiten. Wat de meeste moeders hun kinderen thans slechts kunnen aanbieden heeft soms alleen maar weg van witte watten...

BEN DE GRAAF

TON en TINNEKE

EEN KNAP ZAKENMAN door Attanasio

